

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 124/10
12.05.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене З.И, због кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 225. став 4. у вези става 2. Кривичног законика, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 826/09 од 02.03.2010. године, подигнутом против правноснажних пресуда Општинског суда у Врању К. бр. 445/08 од 02.04.2009. године и Окружног суда у Врању Кж. 512/09 од 03.07.2009. године, у седници већа одржаној дана 12.05.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.826/09 од 02.03.2010. године, се УВАЖАВА као основан, па се ПРЕИНАЧУЈУ пресуде Општинског суда у Врању К. бр. 445/08 од 02.04.2009. године и Окружног суда у Врању Кж. 512/09 од 03.07.2009. године, тако што се према окр. И.З. на основу члана 354. тачка 2. Законика о кривичном поступку ОДБИЈА ОПТУЖБА

да је:

дана 26.01.2008. године у Врању, свесна забрањености свог дела и желећи његово извршење, неовлашћено употребила платну картицу број власништво оштећене С.Н. из С.Т.... издату од стране "С.г.Б.", Експозитуре у В., на тај начин што је дана 25.01.2008. године из гардеробе фабрике обуће "С." у улици одузела наведену платну картицу која се налазила у ташни оштећене и исту реализовала дана 26.01.2008. године подигавши са банкомата банке новац у износу од 800,00 динара и тиме себи прибавила противправну имовинску корист у наведеном износу,

- чиме би извршила кривично дело фалсификовања и злоупотребе платних картица из члана 225. став 4. у вези става 2. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Врању К. бр. 445/08 од 02.04.2009. године окривљена З.И. оглашена је кривом због кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 225. став 4. у вези става 2. Кривичног законика за које јој је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљена у року од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом обавезана је окривљена да на име судског паушала плати износ од 3.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Окружног суда у Врању Кж. бр. 512/09 од 03.07.2009. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене И.З. и пресуда Општинског суда у Врању К. бр. 445/08 од 02.04.2009. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости подигао је Републички јавни тужилац Ктз. бр. 826/09 од 02.03.2010. године због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 2. у вези члана 6. став 1. Законика о кривичном поступку, са предлогом да се захтев уважи и преиначе пресуде Општинског суда у Врању К. бр. 445/08 од 02.04.2009. године и Окружног суда у Врању Кж. бр. 512/09 од 03.07.2009. године у смислу члана 354. тачка 2. Законика о кривичном поступку и донесе пресуда којом се оптужба против окривљене И.З. одбија.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио све списе

предмета заједно са побијаним пресудама, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета Општинског суда у Врању К. бр. 347/08 произилази да је решењем тог суда К. бр. 347/08 од 29.05.2008. године обустављен кривични поступак против окривљене З.И. због кривичног дела крађе из члана 203. став 1. Кривичног законика по оптужном предлогу Општинског јавног тужиоца у Врању Кт. бр. 251/08 од 29.04.2008. године услед одустанка Општинског јавног тужиоца у Врању од гоњења, а у смислу члана 52. Законика о кривичном поступку и одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава. Оптужницом Општинског јавног тужиоца у Врању Кт. бр. 251/08 од 28.05.2008. године, подигнутој у смислу члана 244. став 6. ЗКП, окривљена И.З. оптужена је за извршење кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 225. став 4. у вези става 2. Кривичног законика, с тим што између оптужног предлога Кт. бр. 251/08 од 29.04.2008. године и оптужнице Кт. бр. 251/08 од 28.05.2008. године постоји субјективни и објективни идентитет, тј. ради се о истој окривљеној и о истом догађају, само се разликује правна оцена дела.

По налажењу Врховног касационог суда, без обзира што је реч о другој правној квалификацији кривичног дела у односу на радњу окривљене, поступак правноснажно обустављен због одустајања јавног тужиоца, од кривичног гоњења не може се поновити у истој ствари.

Стога се основано у захтеву за заштиту законитости наводи да су судови доношењем наведених пресуда, повредили кривични закон на штету окривљене З.И, у смислу члана 369. тачка 2. у вези члана 6. став 1. Законика о кривичном поступку.

Стога је Врховни касациони суд сходно члану 354. тачка 2. ЗКП преиначио наведене правноснажне пресуде и одбио оптужбу против окривљене као у изреци ове пресуде.

На основу члана 197. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је сходно члану 30. став 1. и 32. Закона о уређењу судова ("Службени гласник Републике Србије" број 116/08), а применом члана 24. став 7. и члана 425. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председника већа-судија

Мила Ристић, с.р.

Невенка Важић, с.р.